

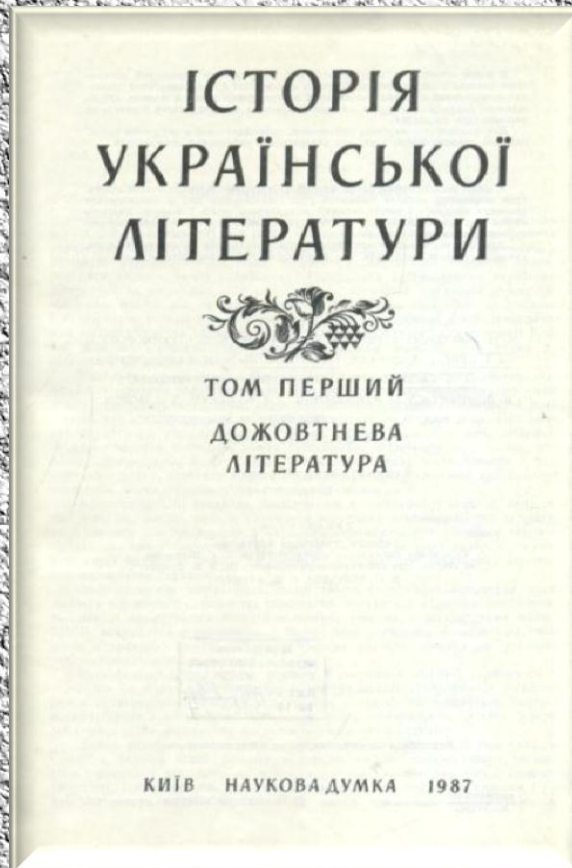
**ВАСИЛЬ
СТЕФАНИК**

1871-1936

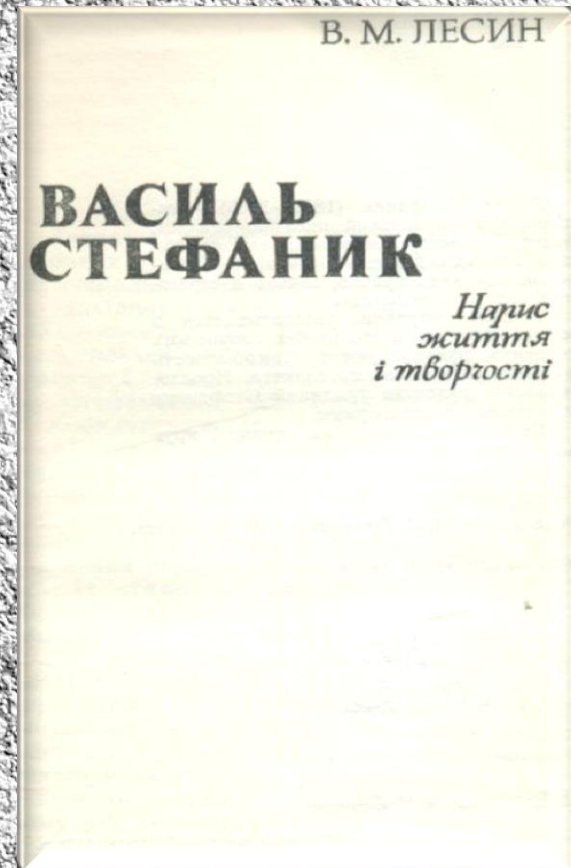

14 травня 2021 року виповнилось 150 років від дня народження видатного українського письменника, неперевершеного майстра соціально-психологічної прози, новатора модерністської техніки письма, новеліста, тонкого спостерігача людської душі, гуманіста і просвітителя Василя Семеновича Стефаника.

В 335067.1

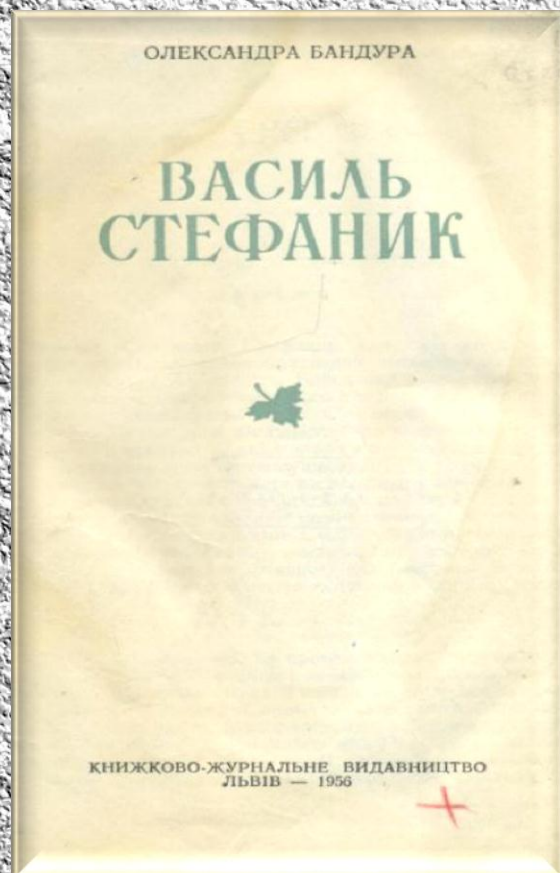

A0228650

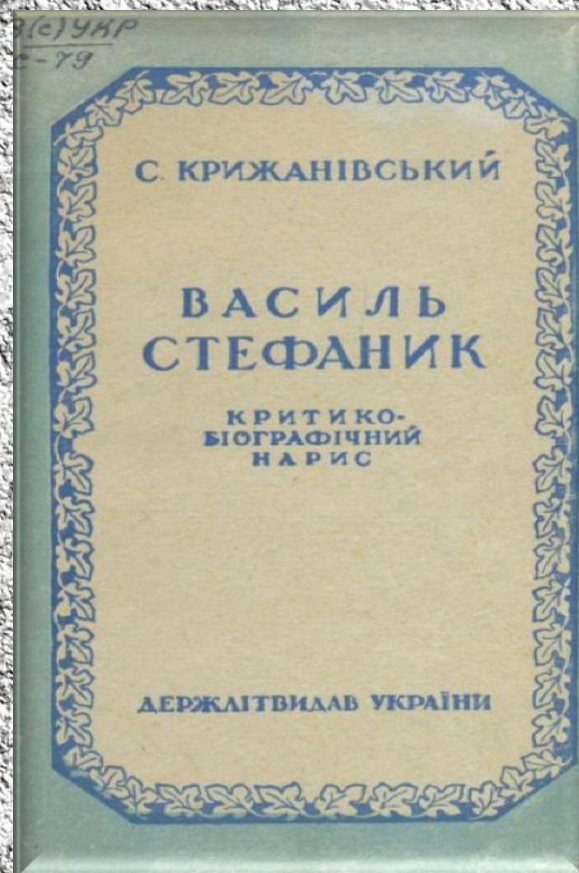

Народився Василь Семенович Стефаник 14 травня 1871р. в с. Русові (тепер Снятинського району Івано-Франківської області) в сім'ї заможного селянина.

В0664947.1

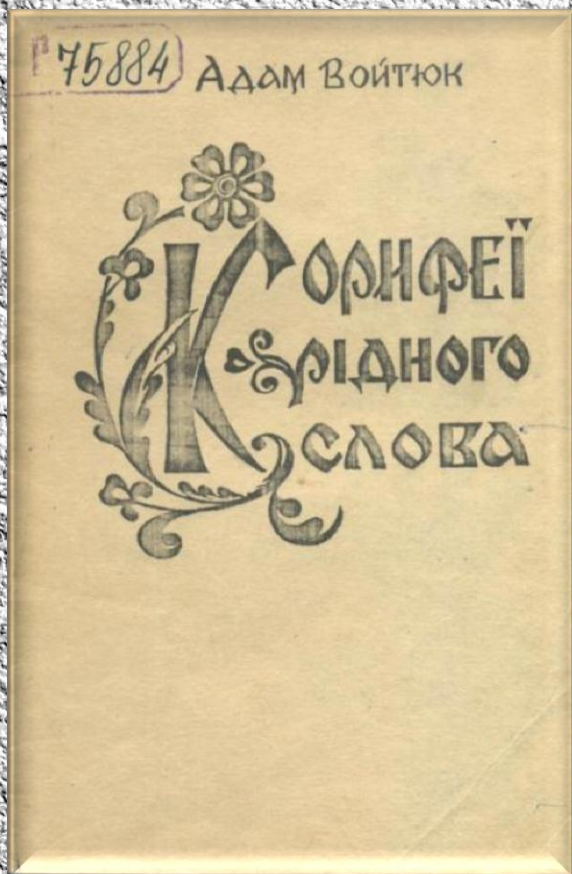
В0346903

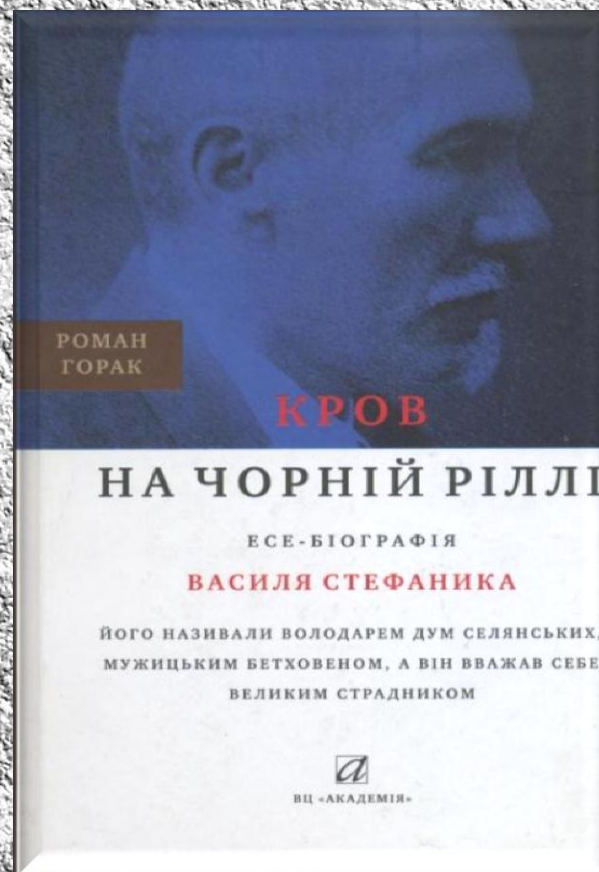
1883р. Стефаник вступає до польської гімназії в Коломиї, де з четвертого класу бере участь у роботі гуртка гімназичної молоді. Учасники гуртка вели громадсько-культурну роботу серед селян (зокрема, організовували читальні).

Стефаник-гімназист починає пробувати сили в літературі. Зі своїх перших творів Стефаник опублікував без підпису лише один вірш. У співавторстві з Мартовичем написав два оповідання: “Нечитальник” (1888) та “Лумера” (1889).

P75884

BA731130

У 1890 р. із звинуваченням в нелегальній громадсько-культурній роботі змушений був залишити навчання в Коломиї і продовжити його в Дрогобицькій гімназії. Там він брав участь у громадському житті, став членом таємного гуртка молоді, особисто познайомився з Франком, з яким потім підтримував дружні зв'язки.

Ва680555

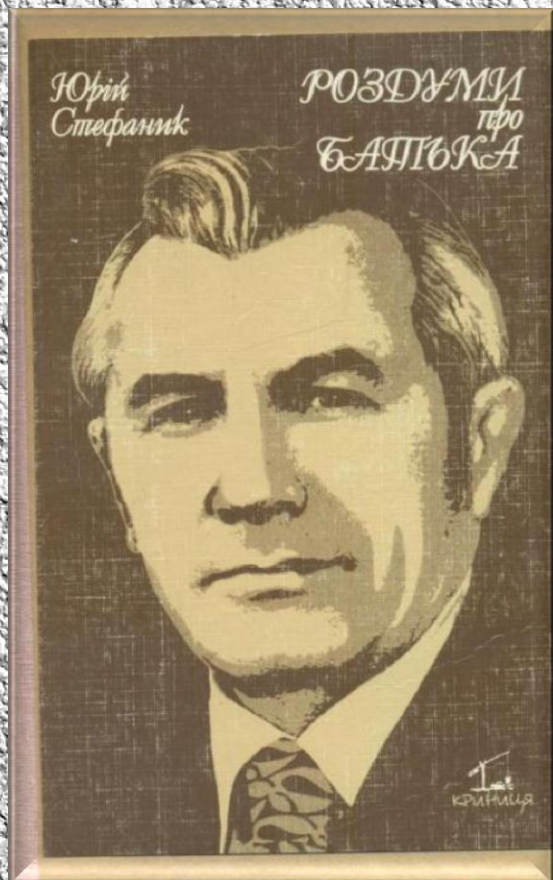

Ва606737

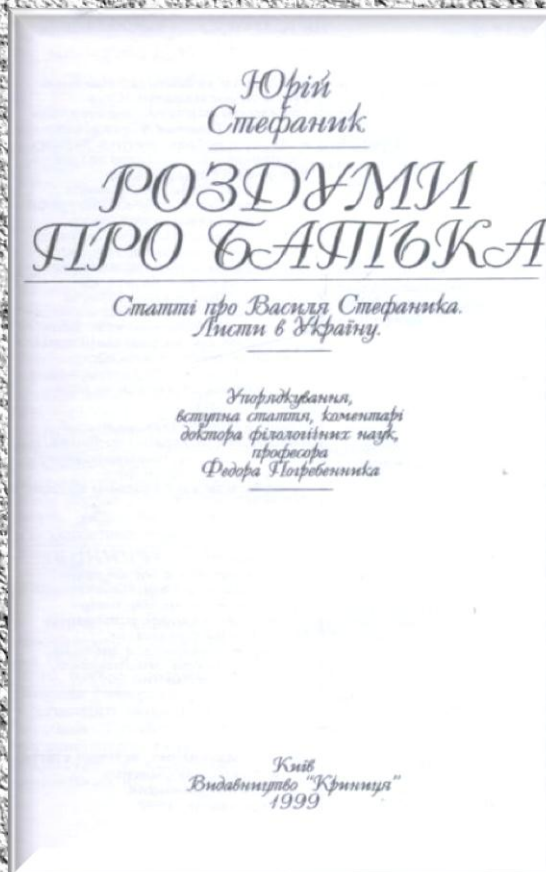

Після закінчення гімназії (1892) Стефаник вступає на медичний факультет Краківського університету. Однак, за визнанням письменника, з тією медициною “вийшло діло без пуття”. Замість студіювання медицини він поринає у літературне і громадське життя Кракова. Тут існувало товариство студентів-українців “Академічна громада”. Більшість студентів, які належали до нього, тягнулися до радикальної партії. До них приєднався і Стефаник. У студентські роки він особливо багато читає, пильно стежить за сучасною літературою, зближується з польськими письменниками.

BA590362

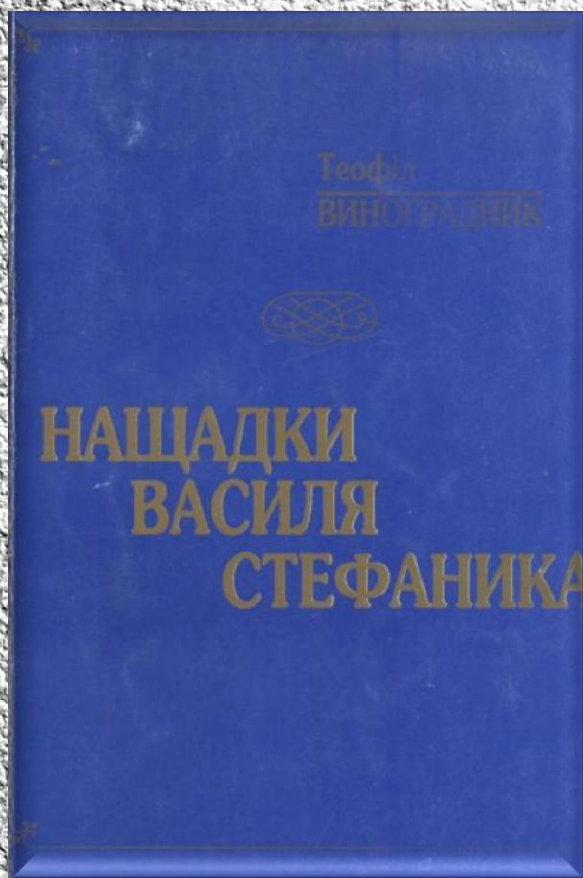

BA590362

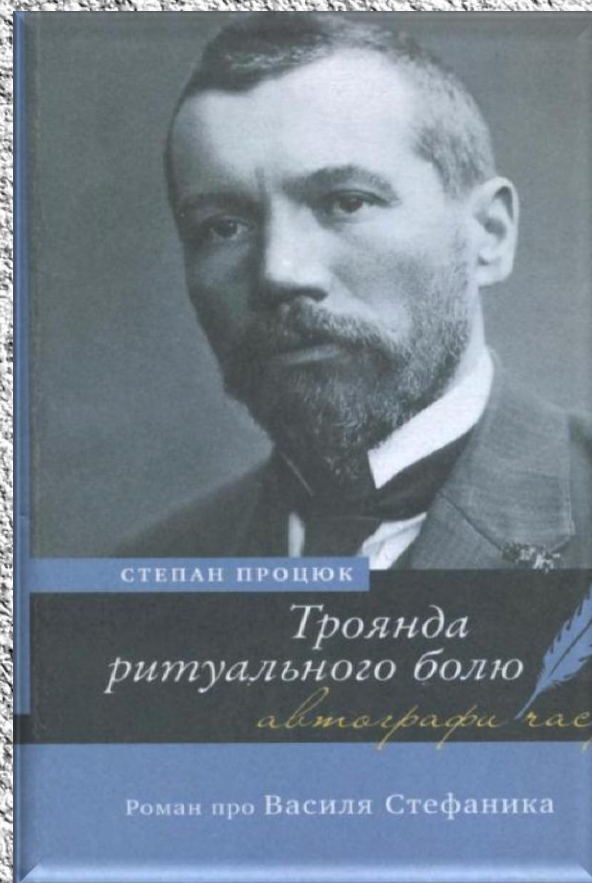

Стефаник-студент бере активну участь у громадському житті рідного Покуття, розширює творчі контакти з українськими періодичними виданнями, активізує свою діяльність як публіцист. Після опублікування в 1890р. першої статті — “Жолудки наших робітних людей і читальні” — він у 1893 — 1899 рр. пише і друкує в органах радикальної партії “Народ”, “Хлібороб”, “Громадський голос” та “Літературно-науковому віснику” ряд статей.

ВА686542

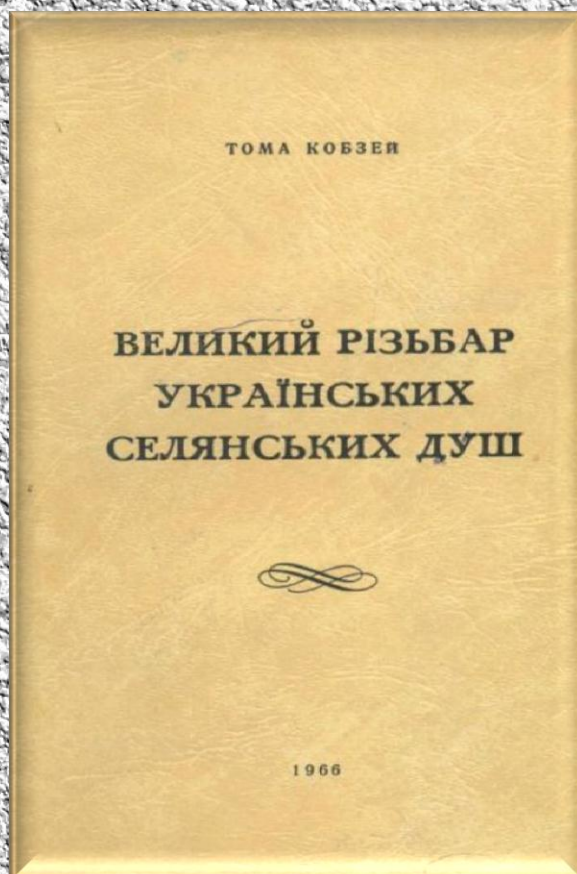

ВА723986

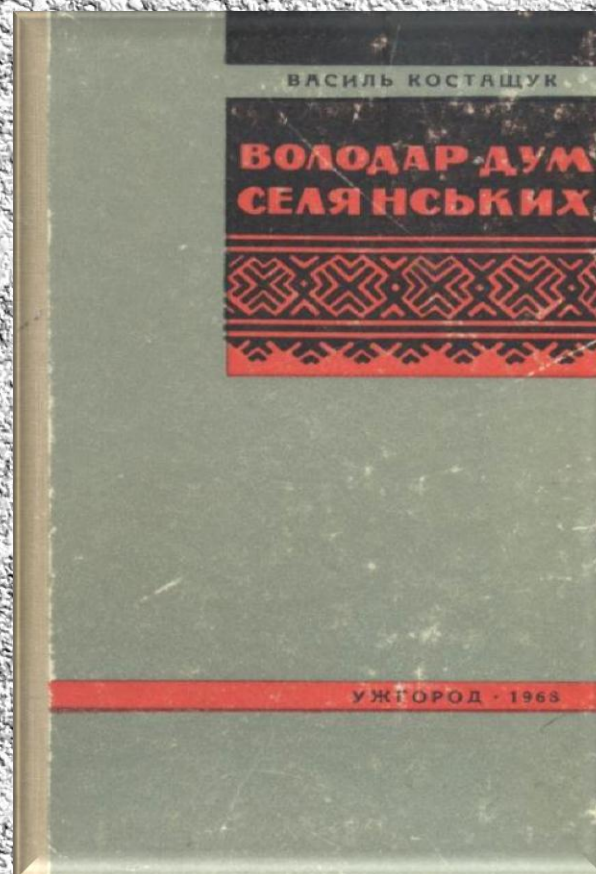

1896 — 1897 рр. — час особливо напружених шукань Стефаника. Намагання його відійти від застарілої, як йому здавалося, описово-оповідної манери своїх попередників на перших порах пов'язувалося з модерністичною абстрактно-символічною поетикою. У 1896 — 1897 рр. він пише ряд поезій у прозі і пробує видати їх окремою книжкою під заголовком “З осені”. Та підготовлена книжка не зацікавила видавців, і письменник знищив рукопис.

BA517743

BA66026

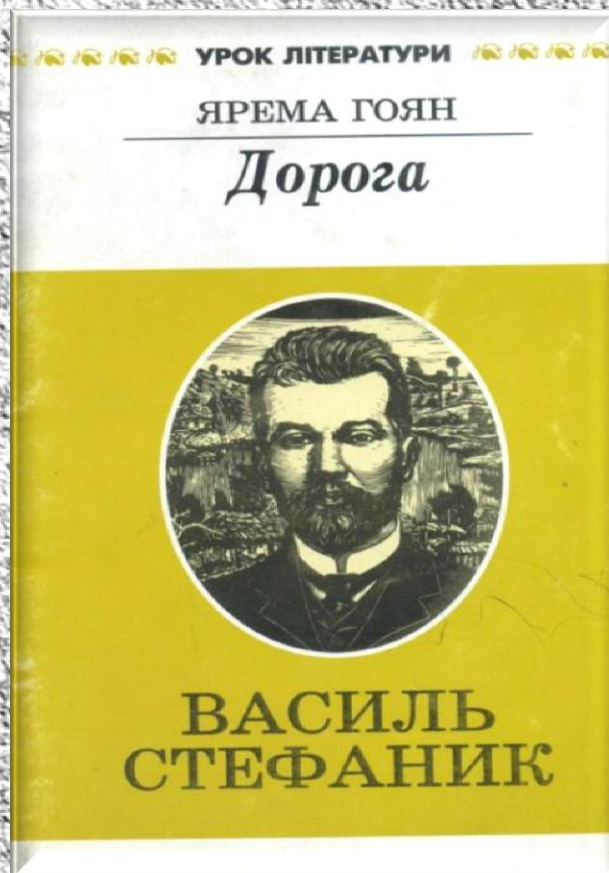

1897р. у чернівецькій газеті “Праця” побачили світ перші новели Стефаника — “Виводили з села”, “Лист”, “Побожна”, “В корчмі”, “Стратився”, “Синя книжечка”, “Сама-саміська”, які привернули увагу літературної громадськості художньою новизною, глибоким та оригінальним трактуванням тем з життя села.

A0149128

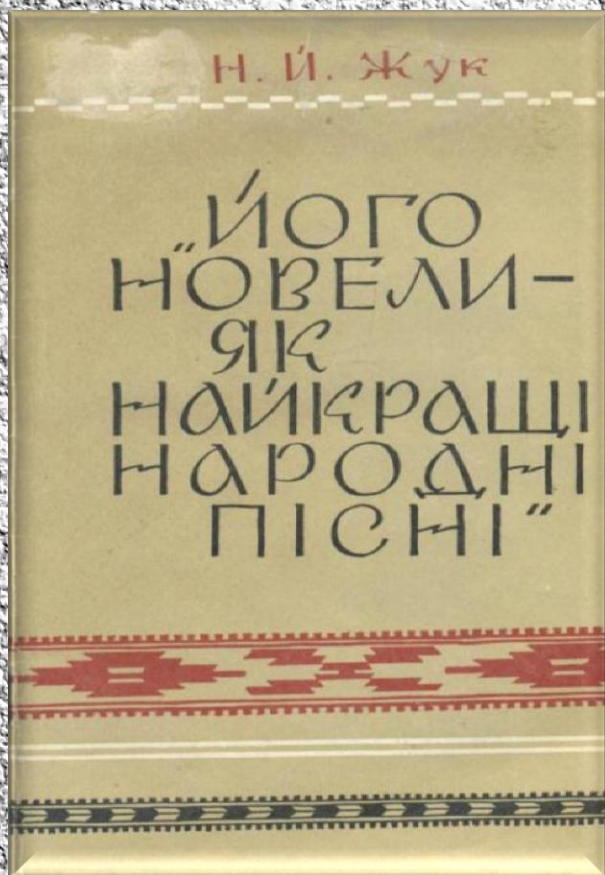

BA645787

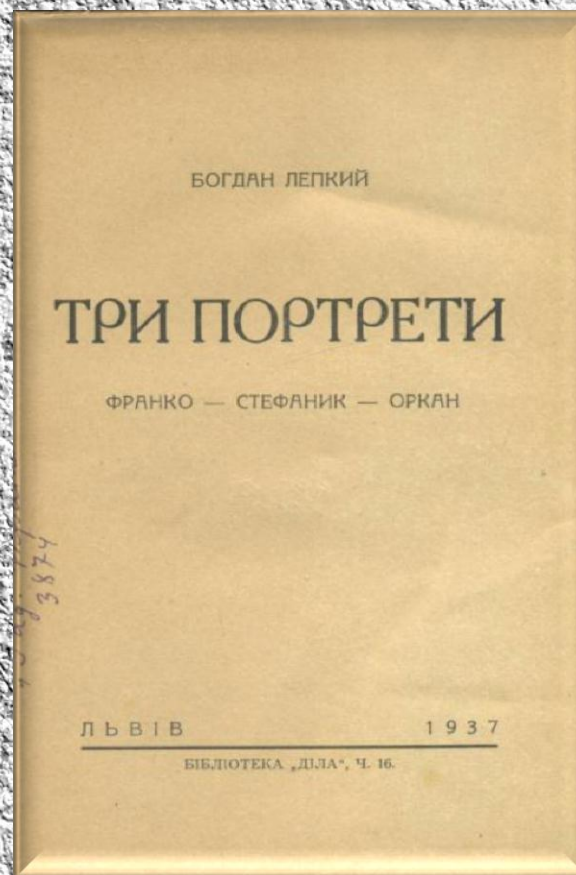

Перша збірка новел — “Синя книжечка”, яка вийшла у світ 1899р. у Чернівцях, принесла Стефаникові загальне визнання, була зустрінута захопленими відгуками найбільших літературних авторитетів, серед яких, крім І. Франка, були Леся Українка, М. Коцюбинський, О. Кобилянська, стала помітною віхою в розвитку української прози. Автор “Синьої книжечки” звернув на себе увагу насамперед показом трагедії селянства.

BA146585

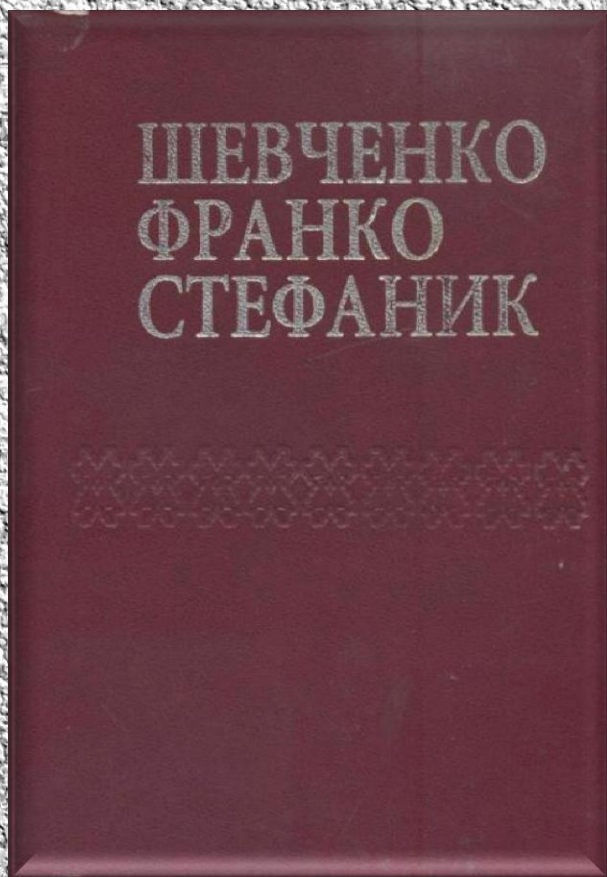

BA600750

У 1900р. вийшла друга збірка Стефаника — “Камінний хрест”, яку також було сприйнято як визначну літературну подію. Для другої збірки Стефаника характерне посилення громадянського пафосу (завдяки таким творам, як “Камінний хрест”, “Засідання”, “Лист”, “Підпис”). У другій збірці головне місце займає тема, що хвилювала письменника протягом усього творчого життя, — самотність старості, трагедія зайвих ротів у бідних селянських родинах.

BA629713

BA606802

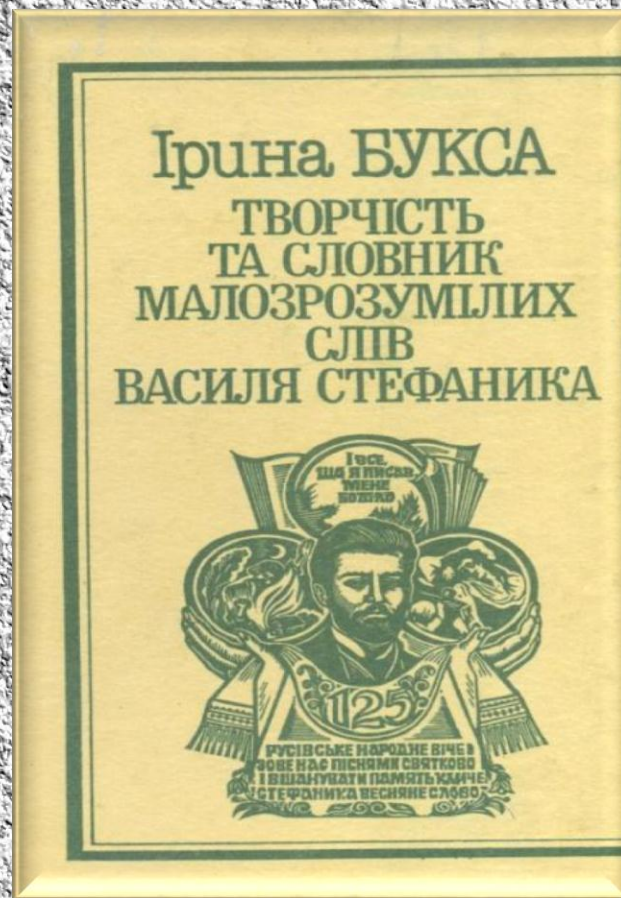

1901р. вийшла в світ третя збірка новел Стефаника — “Дорога”, яка становила новий крок у розвитку його провідних ідейно-художніх принципів. Це наявне у своєрідній поетичній біографії Стефаника “Дорога” та роком раніше написаній ліричній сповіді “Confiteor”, що в переробленому вигляді була надрукована під назвою “Моє слово”. У збірці переважають новели безсюжетні, лірично-емоційного плану

BA657287

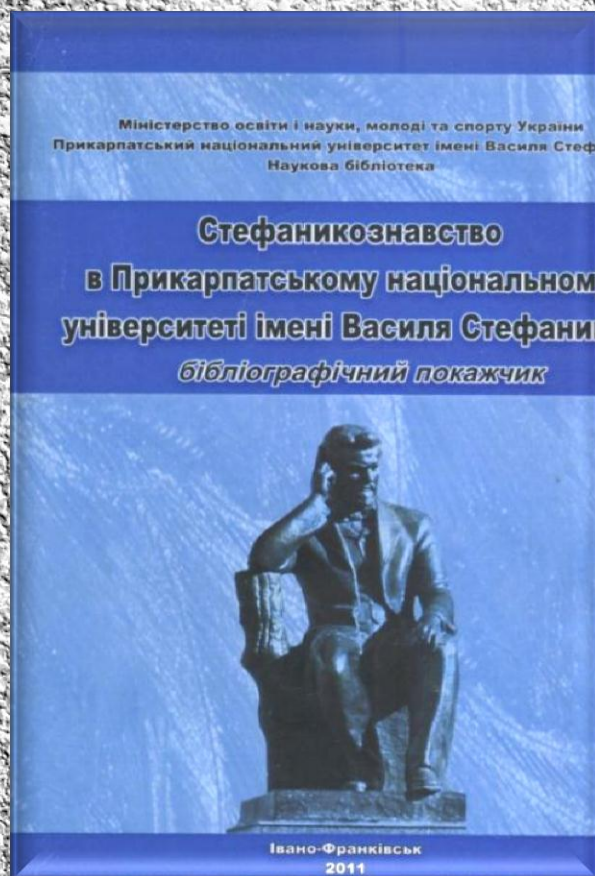

BA570492

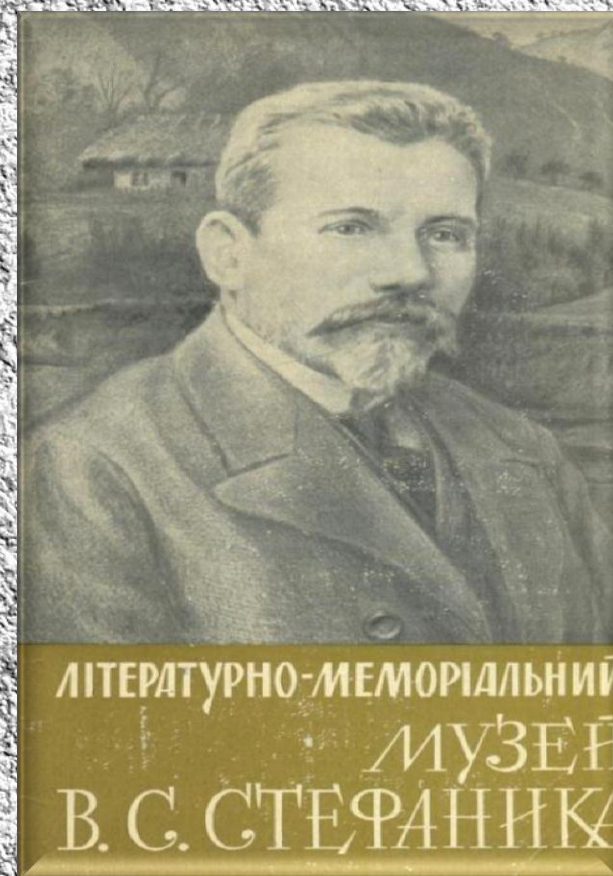

1905р. вийшла в світ четверта збірка письменника — “Моє слово”. У ній уперше була надрукована новела “Суд”, яка завершує перший період творчості Стефаника. У пору імперіалістичної війни і великих соціальних потрясінь, розпаду Австро-Угорської імперії і становлення радянської влади Стефаник знову береться за перо новеліста. Почався другий період його творчості, не такий інтенсивний, як перший, але з чималими здобутками.

ВА740257

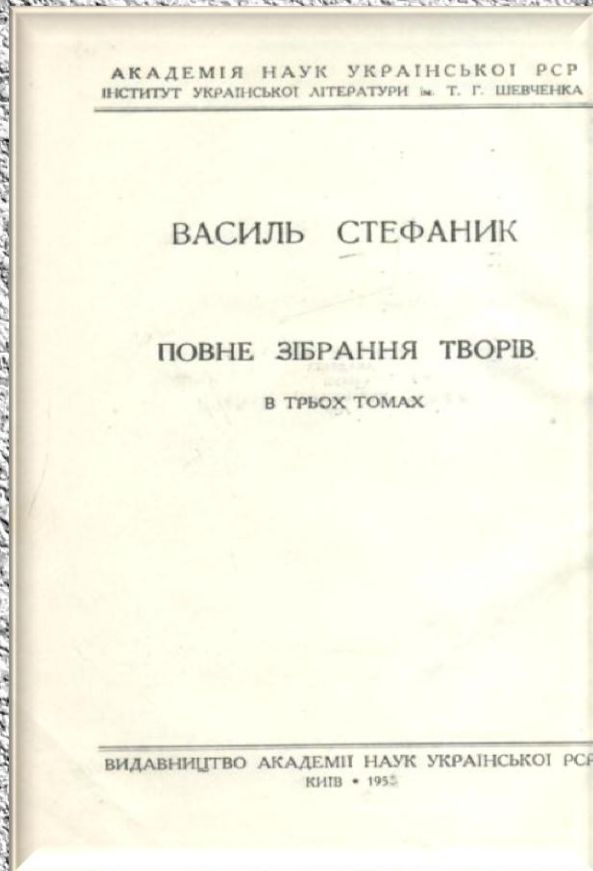

ВА149741

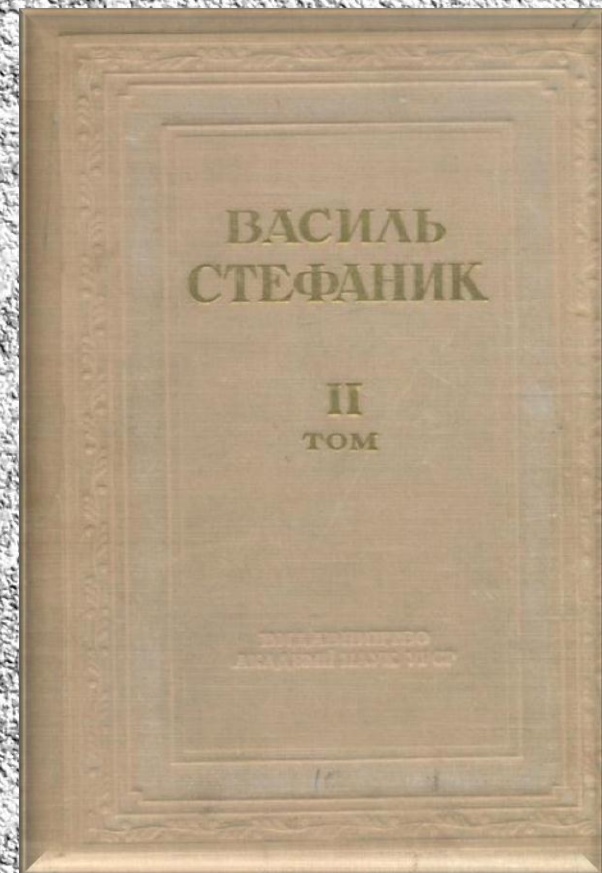

1916р. Стефаник пише новелу “Марія”, яку присвячує пам’яті Франка. За “Марією” письменник публікує шість новел, які разом із двома названими творами другого періоду (“Діточа пригода” і “Марія”) склали п’яту збірку — “Вона — земля”, видану 1926р.

B262720.1

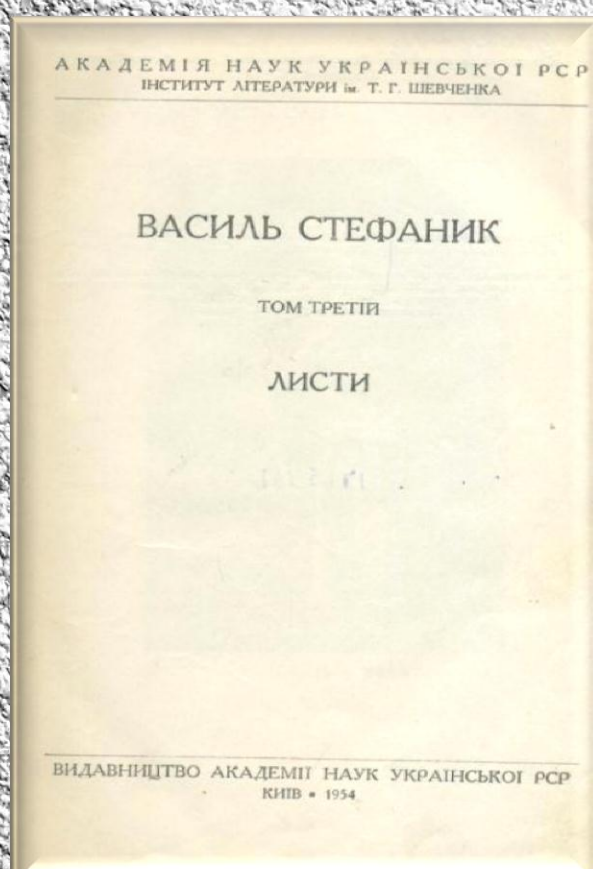

B262720.2

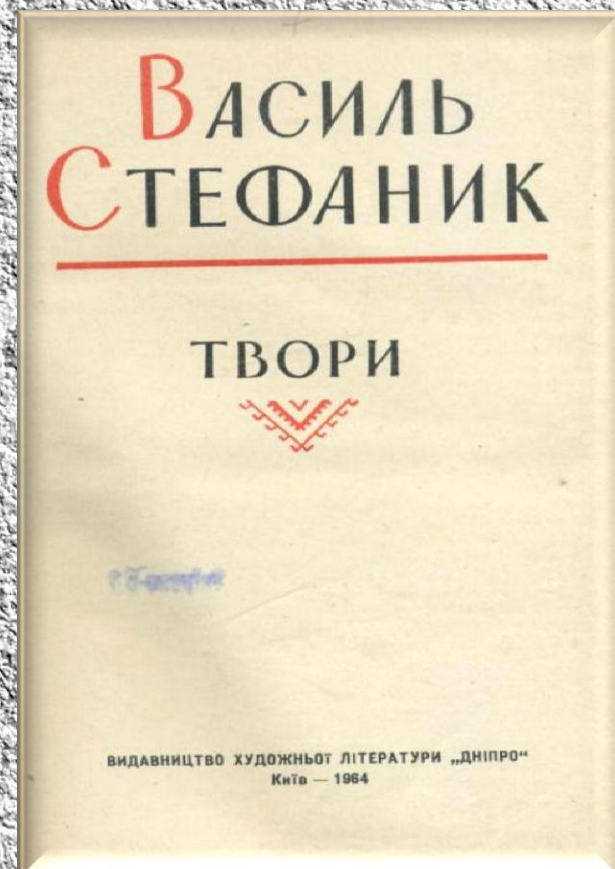

У 1927 — 1933 рр. Стефаник опублікував ще більше десяти новел. В останні роки життя Стефаник пише також автобіографічні новели, белетризовані спогади. До них належать такі твори, як “Нитка”, “Браття”, “Серце”, “Вовчиця”, “Слава Йсу”, “Людмила”, “Каменярі”.

B262720.3

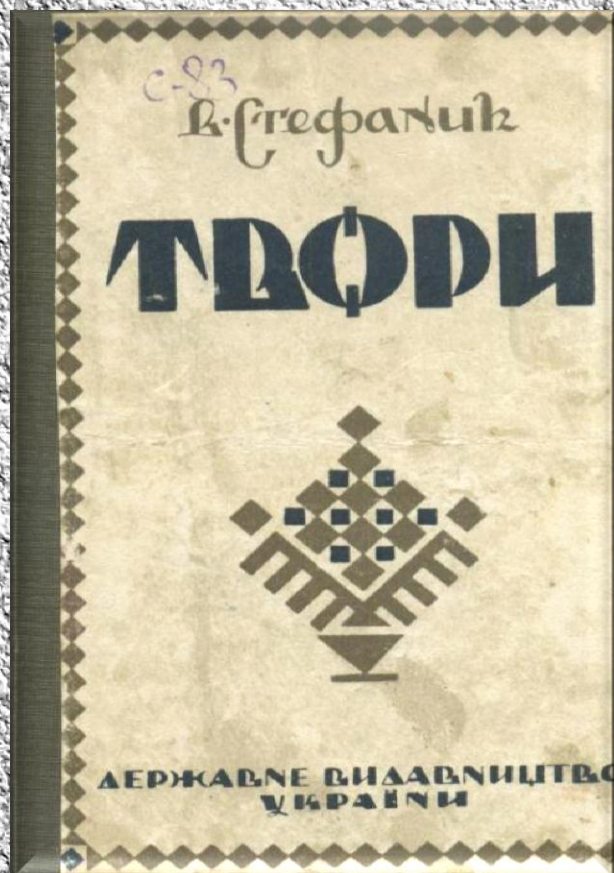

B0934882

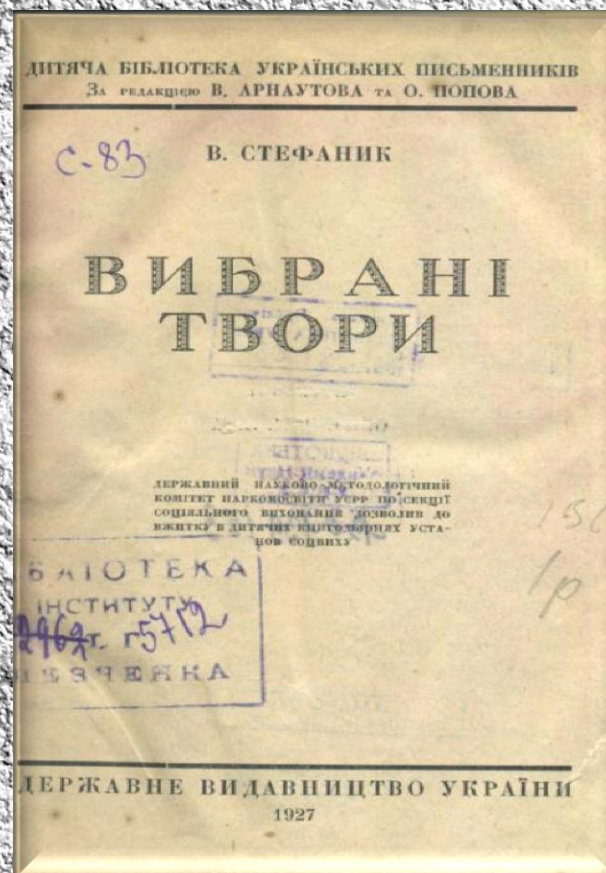

У роки перебування Західної України під владою Польщі Стефаник жив майже безвиїзне в с. Русів, де й писав останні твори у вільну від хліборобської праці хвилину. До самої смерті не полишало Стефаника бажання “сказати людям щось таке сильне і гарне, що такого їм ніхто не сказав ще”. І на його долю випало найбільше для художника щастя — він сказав те, що хотів, і сказав так, як хотів.

AP992.6

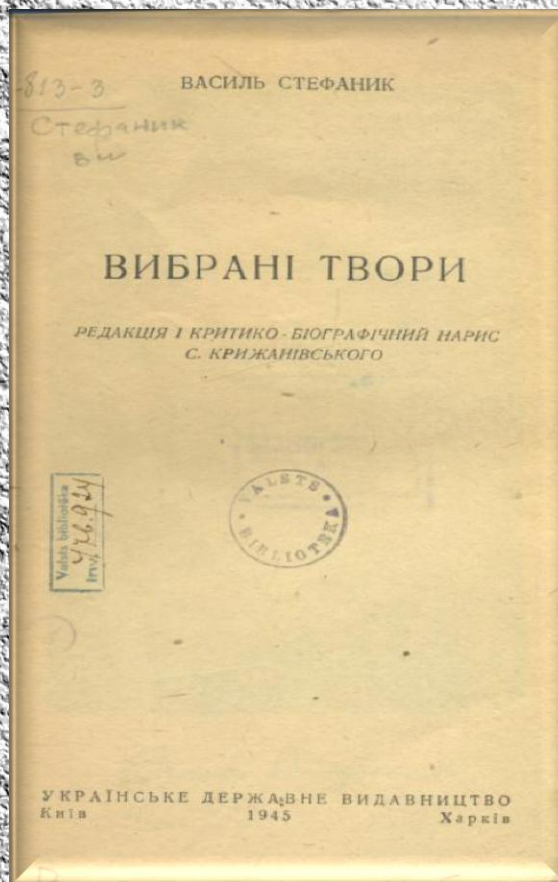

ВИ9158

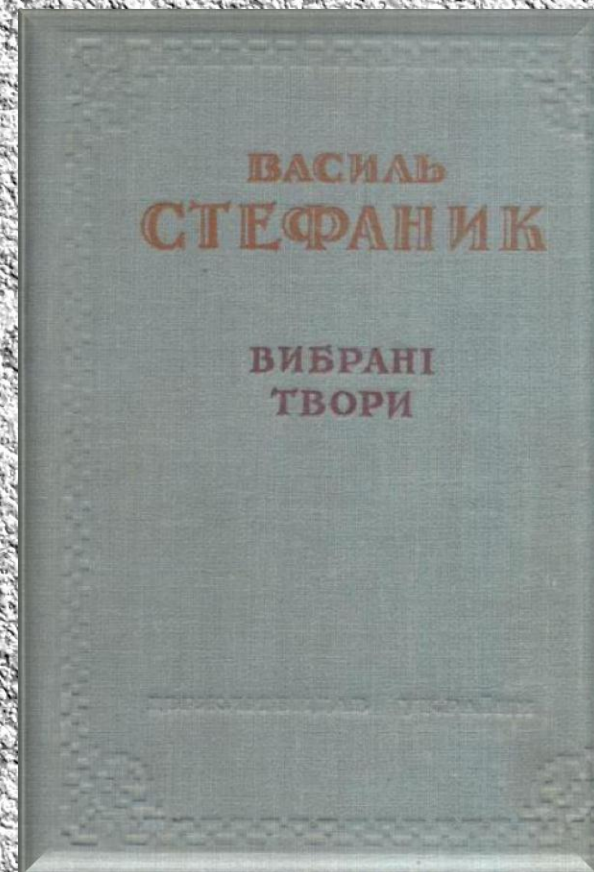

Творчість В. Стефаника – не просто майстерне зображення автентичного галицького сільського побуту, політичних обставин того часу, це заглиблення в універсальні аспекти людського життя. Його творчість та манера письма мали великий вплив на розвиток української новелістики.

В0344673

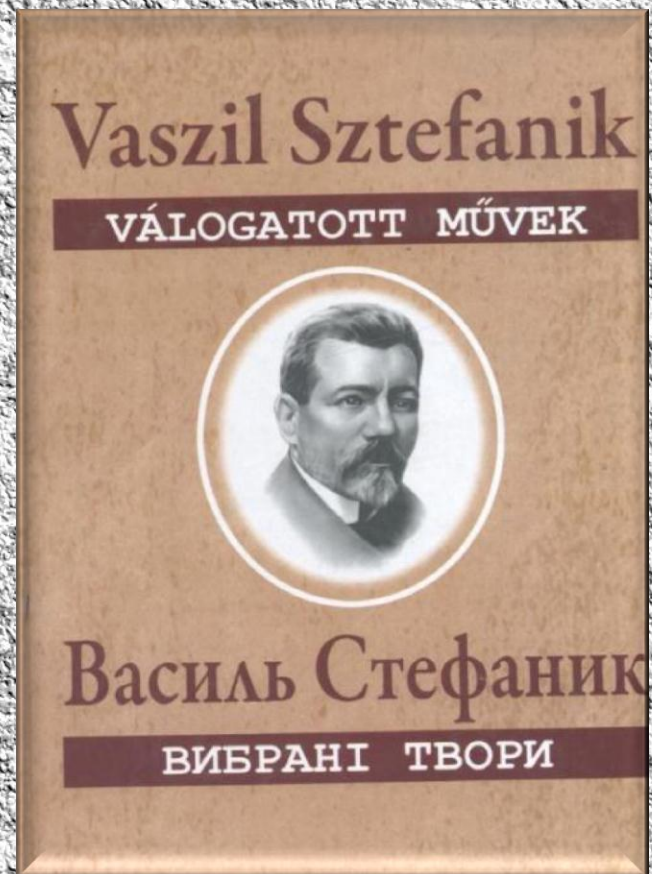
В0394849

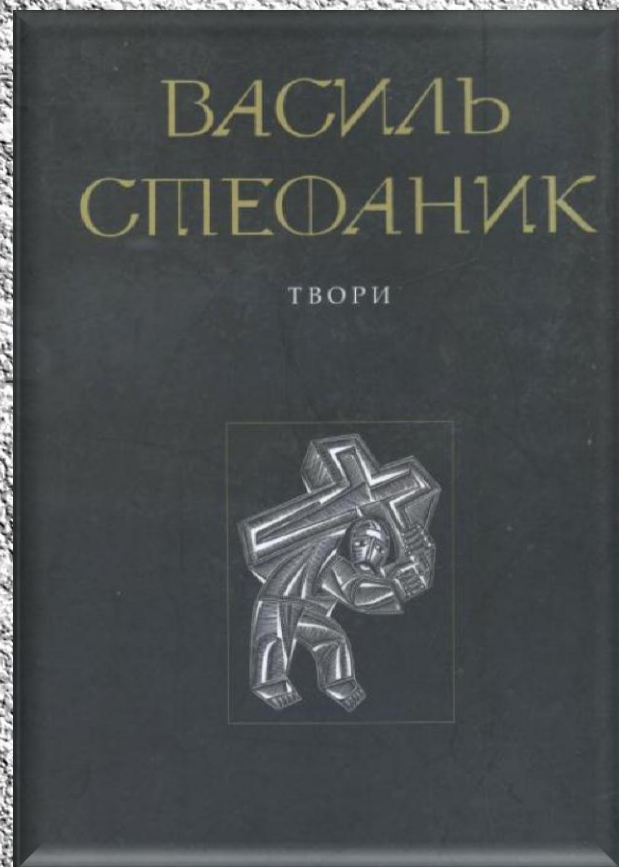
BO695687

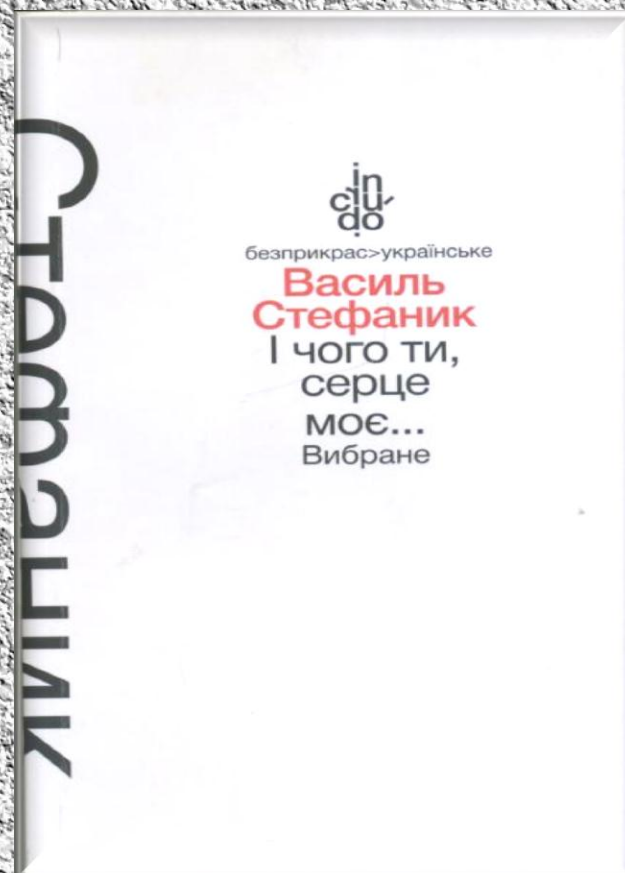
BA744600

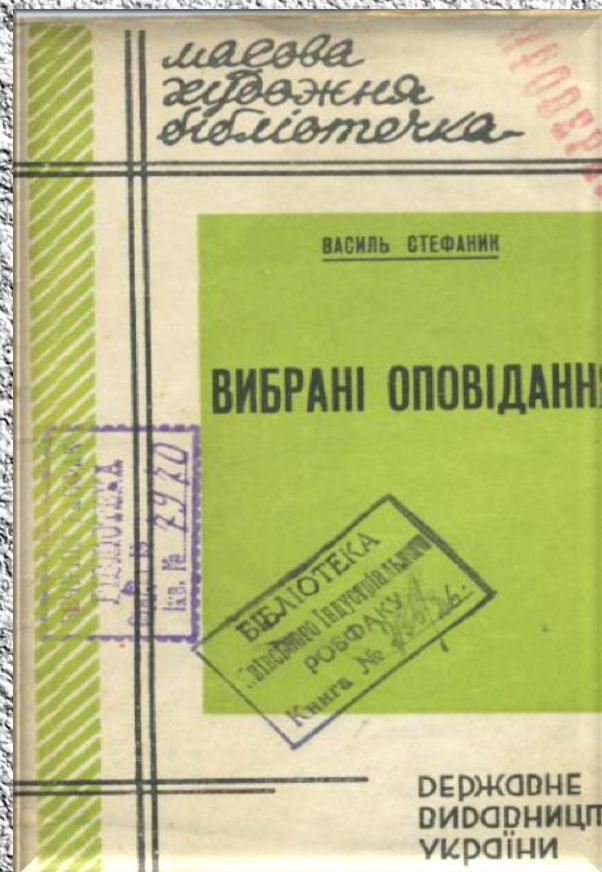
BC59677

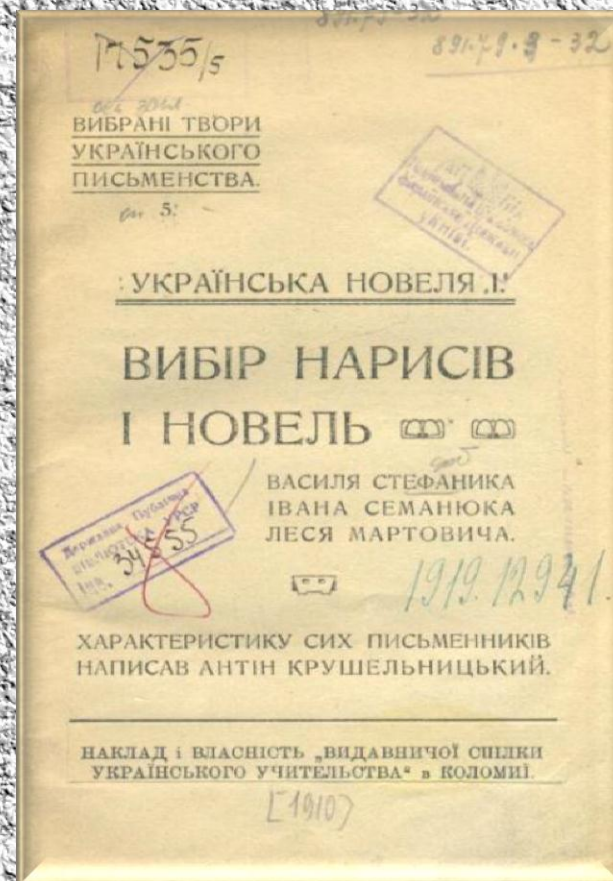
BA795141

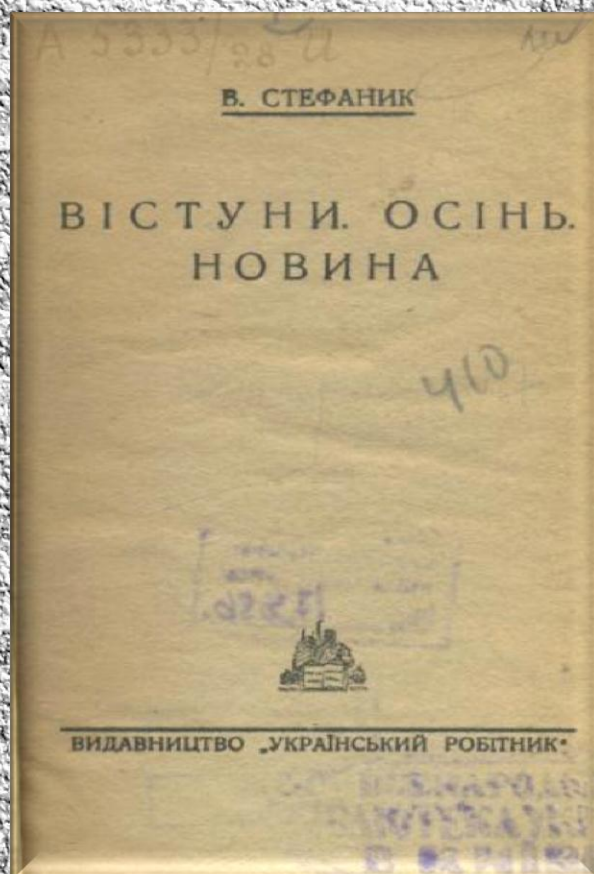
A0682

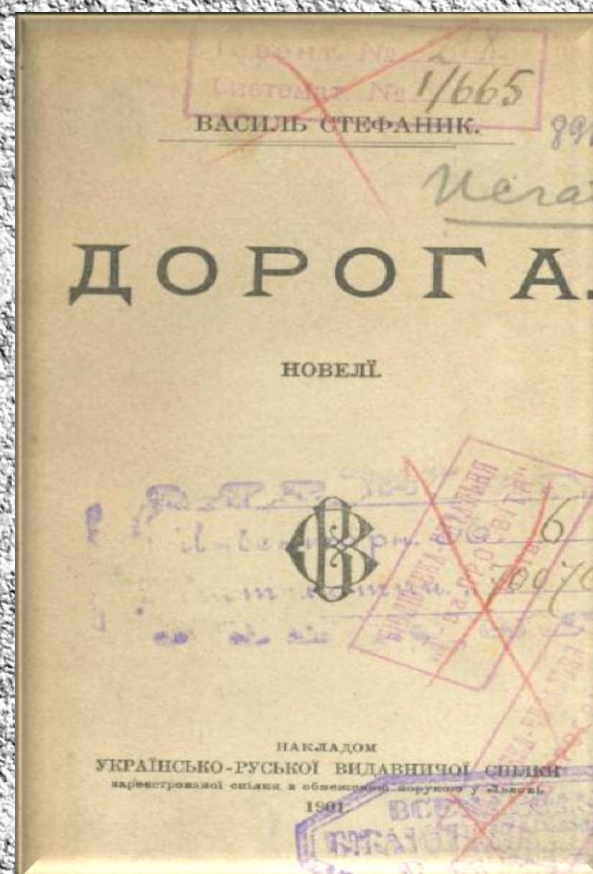
РЛ5343/1

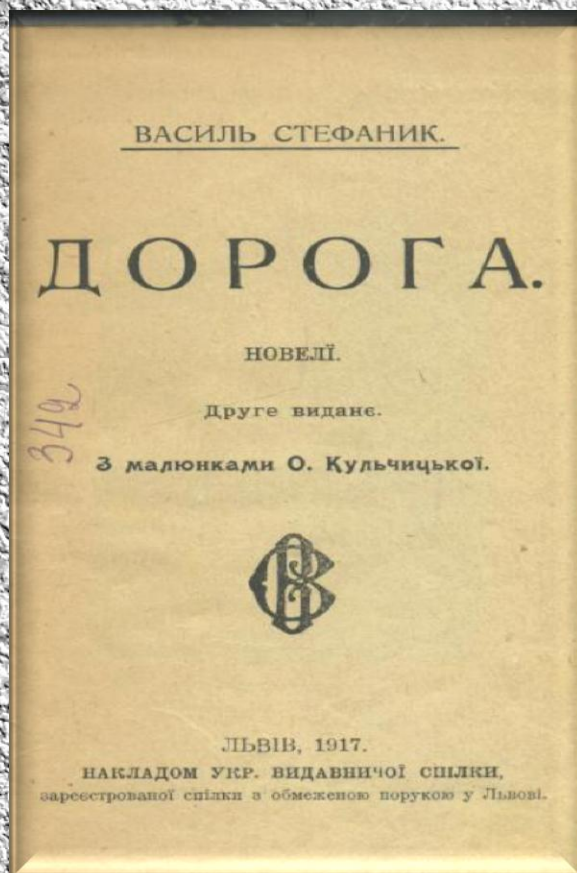
АИ5333/28

ВИ2200

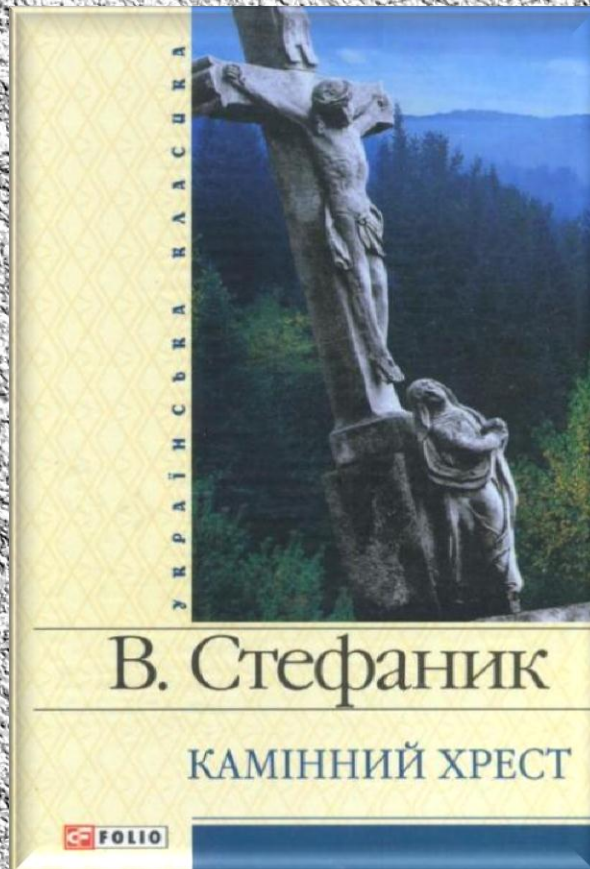
В0302696

В0625728

BA674405

A0261705

В0965212

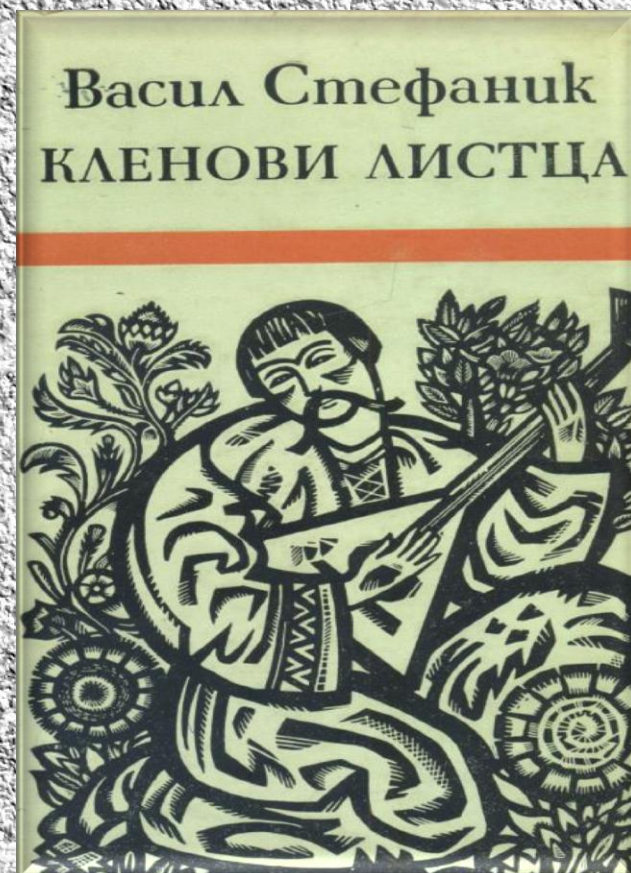
АИ992

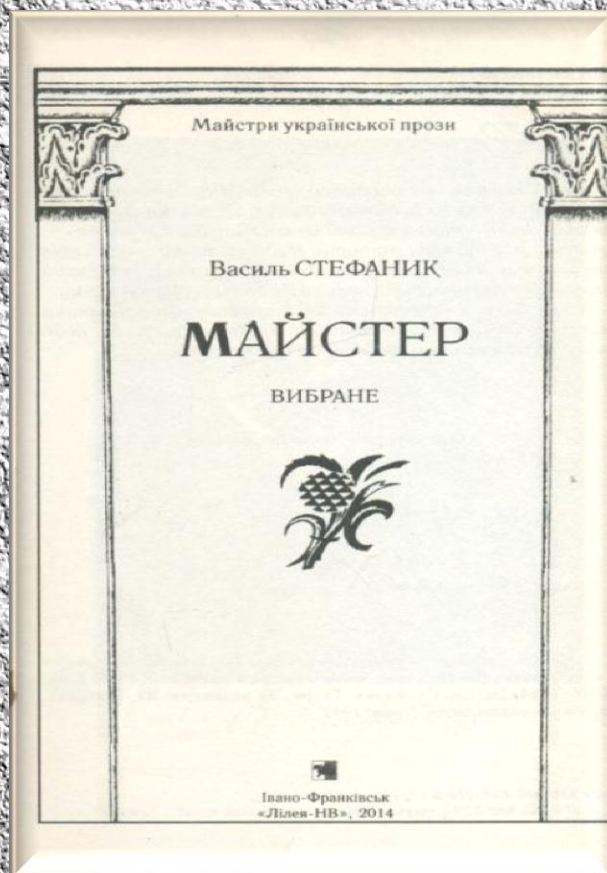
В0444872

ВA327110

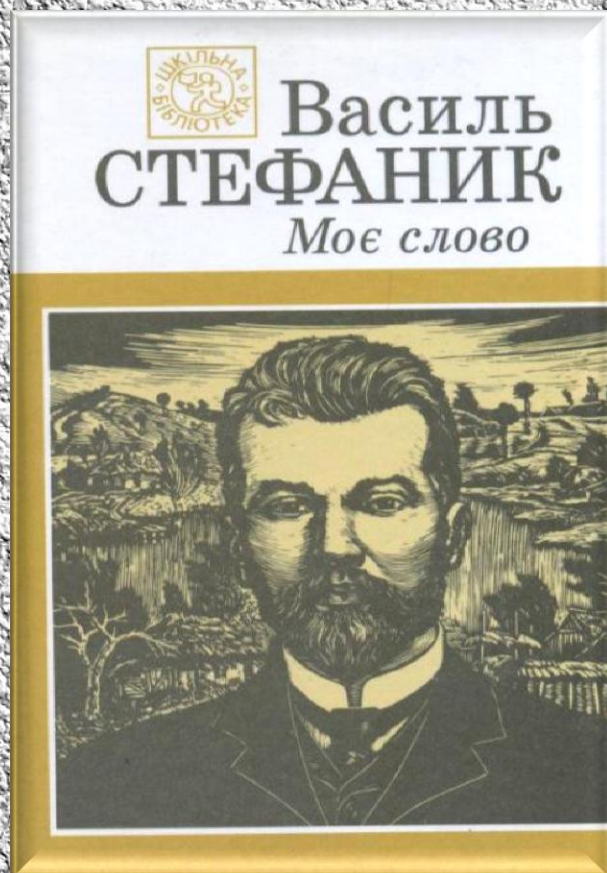
BA785930

A0195589

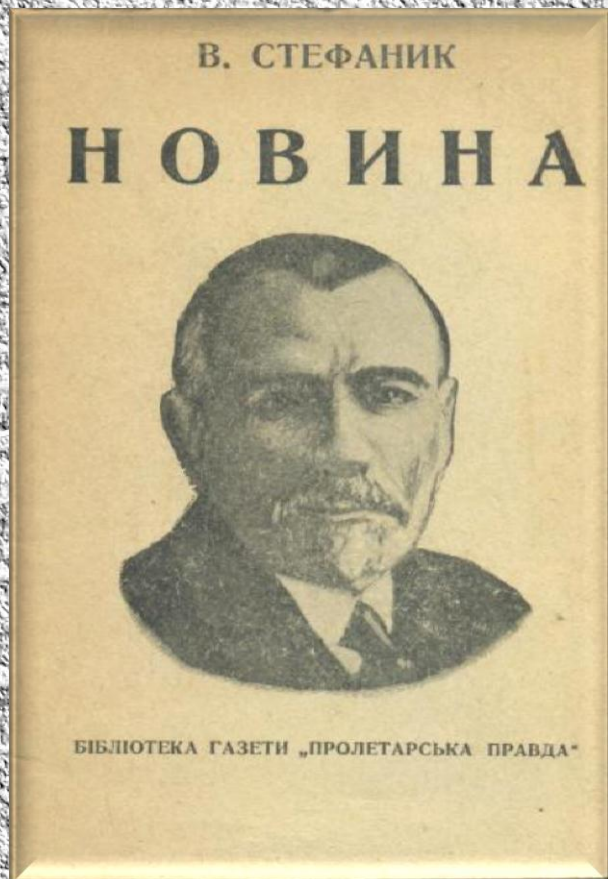
BA660318

A0114532

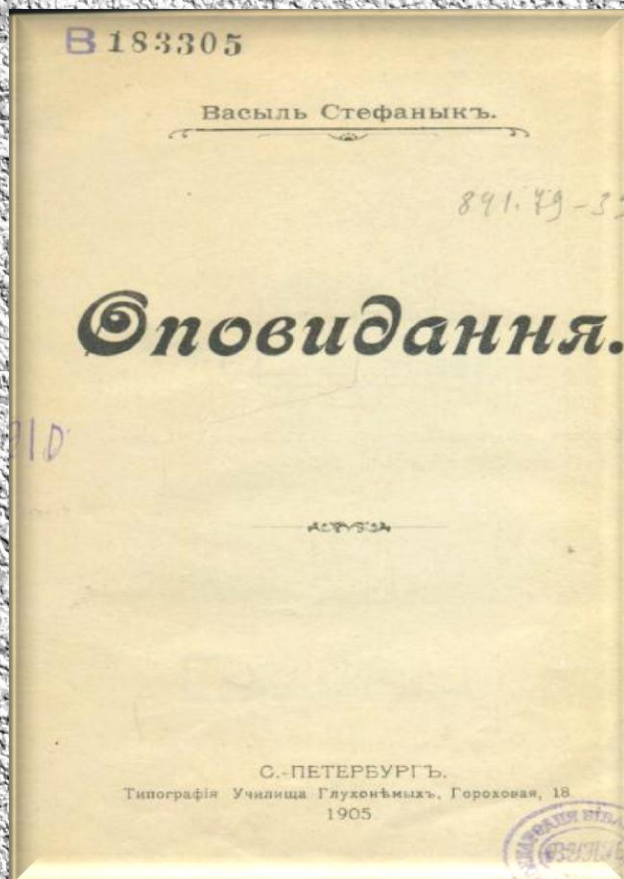
АИ5377/23

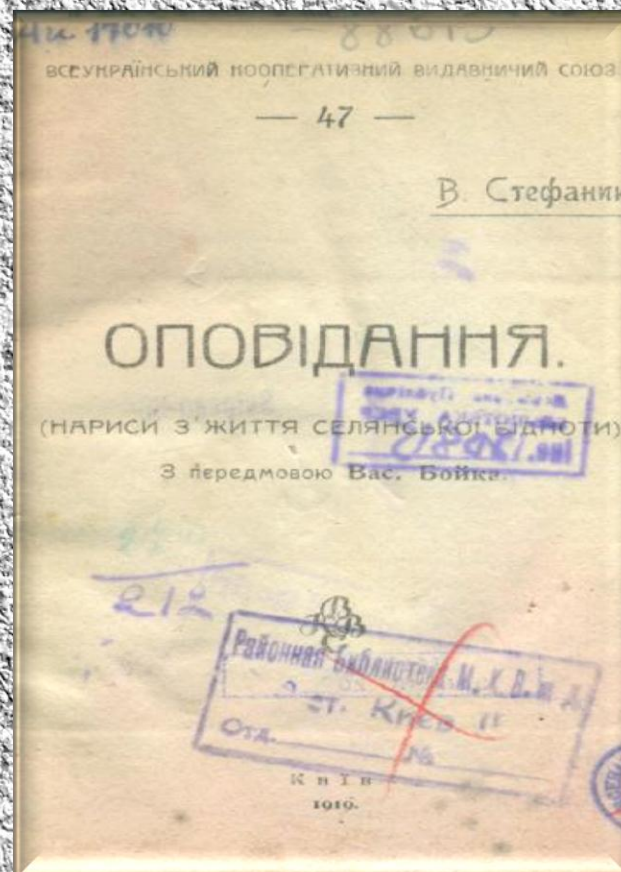
В0472303

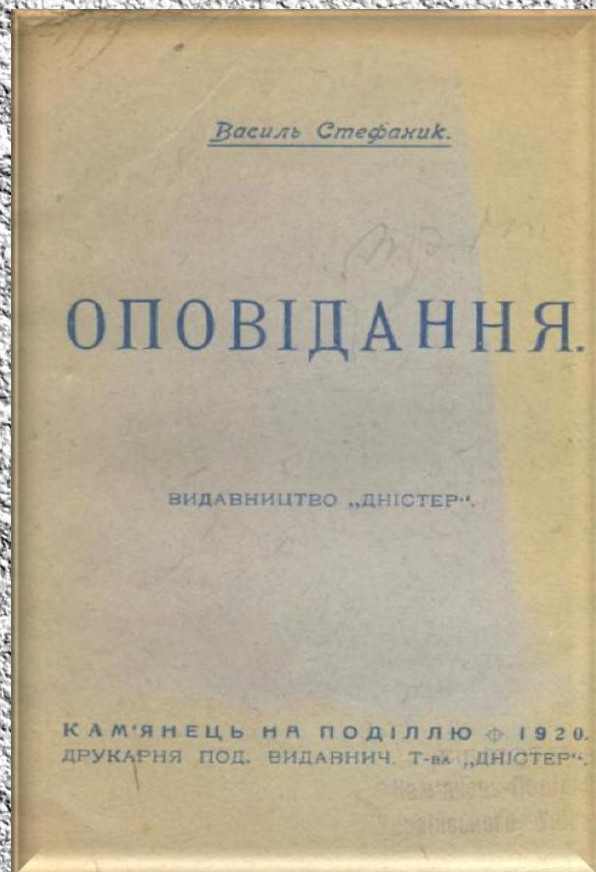
B833305

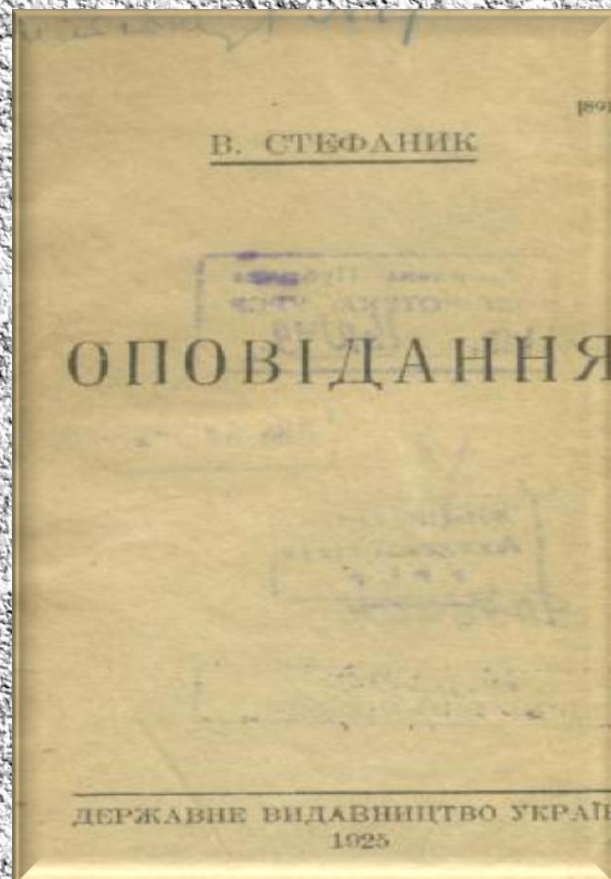
ВН127010

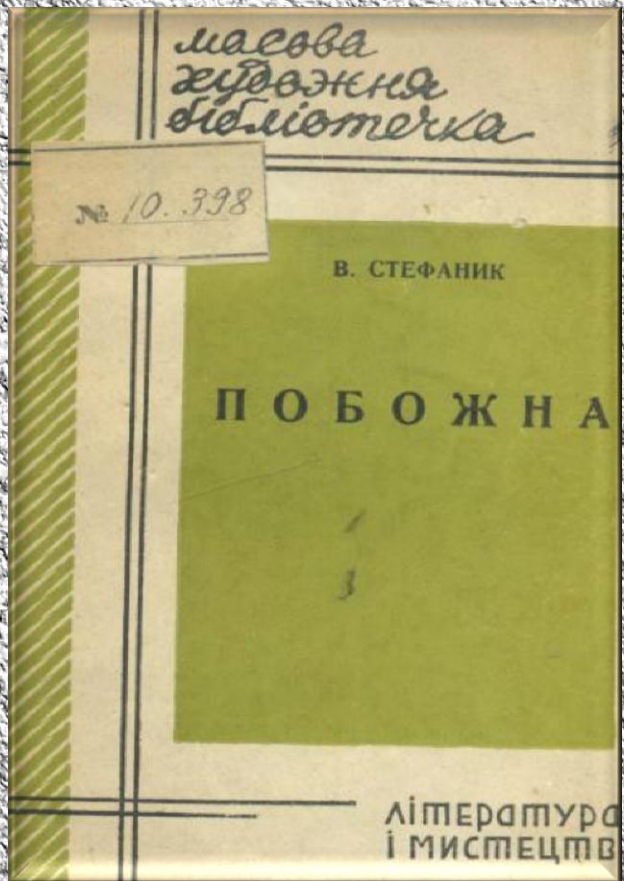
АИ493

АИ3024

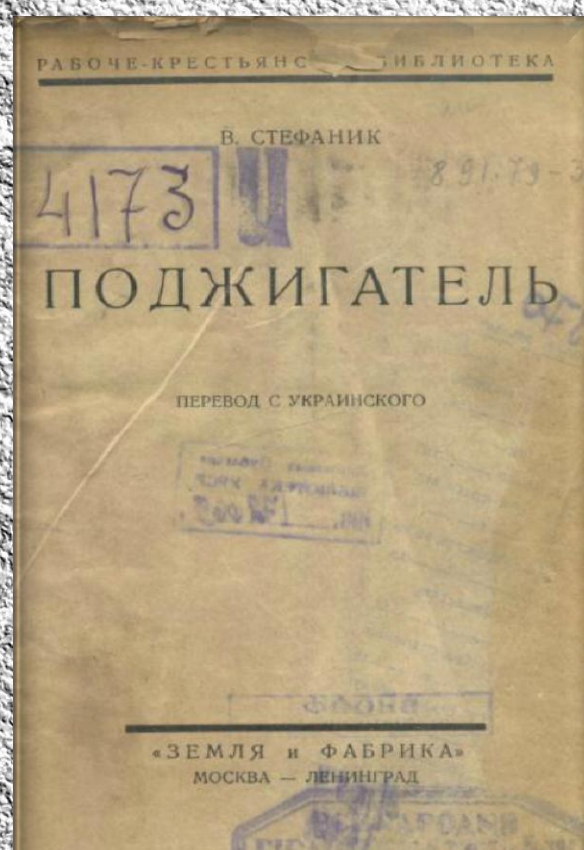
АИ8195/210

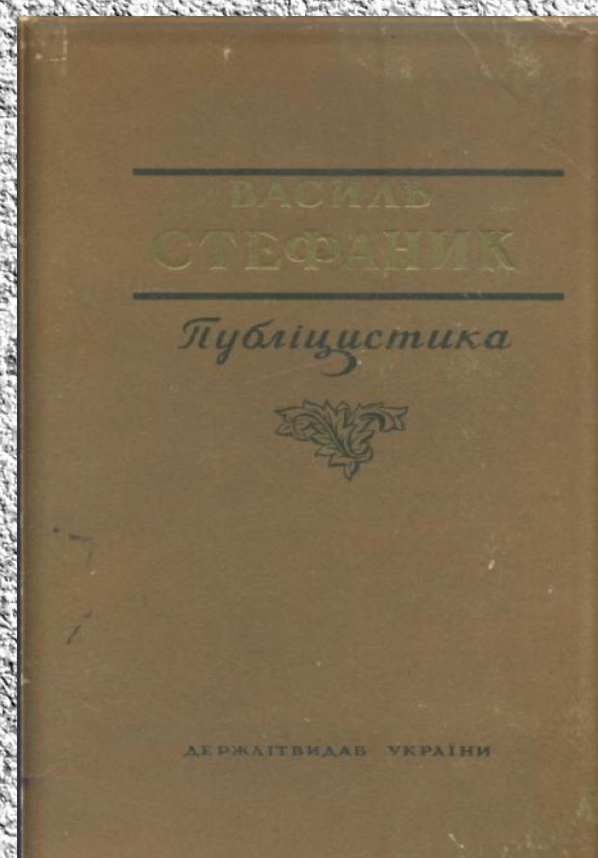
АИ5333/67

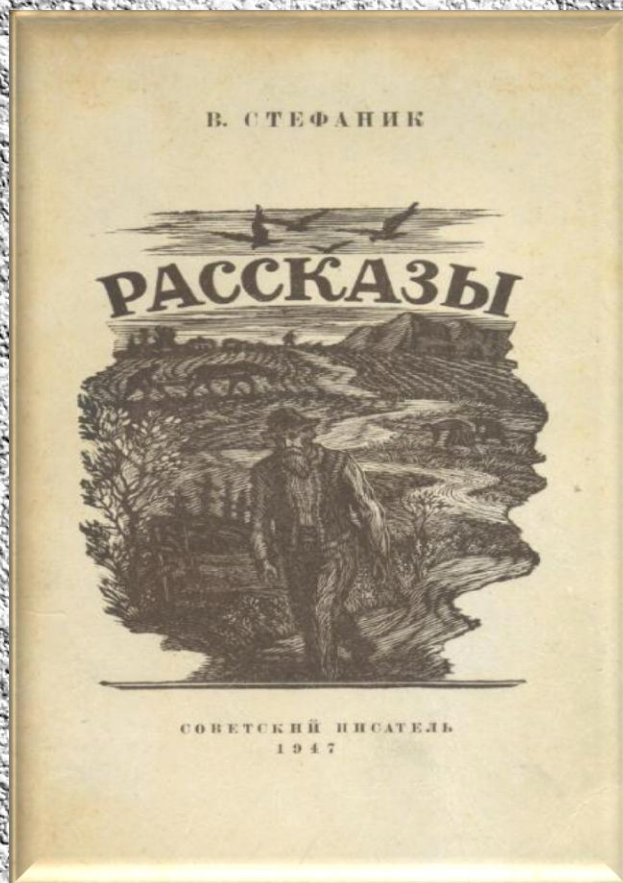
АИ4173

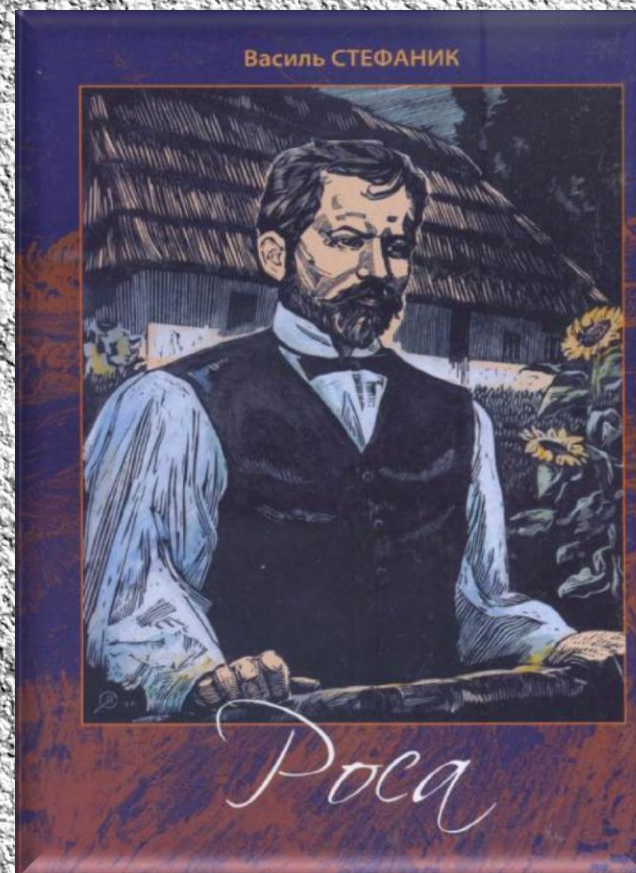
В0495203

В0357671

В061183

ДЖЕРЕЛА:

<https://uk.wikipedia.org/wiki/>

<https://if.kubg.edu.ua/>

Книжкова виставка підготовлена
Відділом соціокультурної діяльності Всі
права захищені © ВСКД НБУВ Провідний
бібліотекар Шостак С.Г.

